

Marcus 2:4,5 "En omdat zij deze niet bij hem konden brengen vanwege de schare namen zij de dakbedekking weg boven de plaats, waar Hij was, en na het dak opengebrosen te hebben, lieten zij de matras neer, waarop de verlamde lag. En omdat Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Kind, uw zonden worden vergeven."

Vier mannen willen hun verlamde vriend bij Jezus brengen. Via een normale weg lukt dat niet, vanwege de schare. Iedereen is kennelijk zo vol van Jezus, zo op hem gericht, zo gericht op het zo dicht mogelijk bij Jezus zijn, dat ze helemaal niet in de gaten hebben dat ze daarmee een ander juist bij Jezus vandaan houden. De vrienden zijn gelukkig niet voor één gat te vangen, en zij laten de verlamde via het dak voor Jezus' voeten zakken, zij brengen hem letterlijk bij Jezus. Jezus ziet hun geloof, 't geloof van die vrienden, en op grond daarvan vergeeft hij de zonden van de verlamde.

Deze twee verzen vertellen mij een aantal dingen. Allereerst lees ik in vers 4 een waarschuwing aan alle christenen: natuurlijk is het goed om dicht bij Jezus te willen zijn, helemaal vervuld van hem te zijn, maar... richt je blik niet alleen op hem, loop niet met oogkleppen op, maar kijk vooral ook om je heen of je door jouw manier van doen niet juist de weg van anderen naar Jezus toe verspert! In het vijfde vers gaat het niet primair om het geloof van de verlamde zelf, nee, het gaat om het geloof van zijn vrienden. Op grond van hun geloof vergaf Jezus de zonden. Deze tekst maakt in mijn ogen nog eens duidelijk hoe belangrijk het is om anderen in gebed bij God te brengen, en kan daarmee tegelijkertijd zowel een bemoediging als een aansporing zijn. Een bemoediging omdat op het moment dat je zelf 't idee heb dat je geloof en vertrouwen te klein zijn om bij God met je problemen (aan) te kunnen komen, deze tekst zegt dat anderen dat voor jou kunnen doen en dat God op grond van hun geloof jou wil helpen. En tegelijkertijd is het ook een aansporing om zelf anderen in gebed bij God te brengen, omdat juist jouw gebed die ander dichter bij God kan brengen.

Wieke Fikse